

NEWS

Ovnen, skærmen og den første kø

Hvordan en bagermester sendte sine kridttavler på pension.

5. august 2026, Tobias Engl

Marlene Bauer driver bageriet i tredje generation, og indtil for nylig hang der de samme kridttavler over hendes disk som på hendes bedstefars tid. Smukke tavler. Svungen skrift, skrevet på ny hver morgen. Problemet var bare - det, der stod på dem, passede sjældent ret længe.

Var kernebrødet udsolgt klokken ni, blev det alligevel stående øverst på tavlen, og kunderne spurgte efter det, indtil nogen rakte op med svampen. Frokostsnacksene dukkede først op, når en af ekspedienterne kom i tanke om at skrive dem på. Nogle dage solgte butikken ikke sine bedste varer, simpelthen fordi ingen vidste, at de fandtes.

Vendepunktet kom uden store armbevægelser, med tre skærme over disken. Marlene var ærlig talt skeptisk. Hun var bange for, at butikken ville komme til at ligne en fastfoodrestaurant ved en motorvejsafkørsel. Det gjorde den ikke. Tavlerne ser ud, som de altid har gjort, med den samme svungne skrift – de skifter bare af sig selv nu.

I dag skifter menuen af sig selv. Om morgenen morgenmaden, fra klokken elleve den varme disk, om eftermiddagen kagerne, alt sammen på det rigtige tidspunkt, uden at nogen skal viske noget ud. Er kernebrødet væk, forsvinder det fra tavlen, når ScreenWay kobler visningen til kassen. Det, der ikke er mere af, står ikke længere øverst. Og mandelhornet, der før druknede i kurven, kører nu ved middagstid som billede over den store skærm. Marlene siger, at hun sælger dobbelt så mange af dem.

I mellemtiden hænger skærmene også i den anden filial ved torvet. Marlene styrer begge fra en tablet på kontoret over bageriet. En kampagne, der er sat op én gang, kører begge steder. Før kørte hun selv derover med en stak laminerede skilte på passagersædet.

Kridttavlerne har hun beholdt. Den ene hænger nu i caféhjørnet med dagens ordsprog, skrevet i hånden, fordi nogle ting skal blive ved med at være sådan. Alt andet klarer skærmen. Og den første kø om morgenen, siger Marlene, kommer hurtigere igennem nu, fordi ingen længere spørger efter noget, der for længst er kommet ud af ovnen og væk igen.